

În memoriam

Ion Barbu

Primăvară belalie
Cu nopți reci de echinox,
Vii și treci
Și-nvii, stafie,
Pe răpusul câine Fox!

Fox frumos
Cu dinți oțele
Și preț mare
La cățele,

Fox nebun
Scurt de coadă
Fuge-n lume,
Se înnoadă!

Primăvară belalie,
Insomnii de echinox,
Dimineți, lăsați să vie
Cum venea, băiatul Fox:

Capul, cafeniu pătat,
Cu miros de dimineață,
De zăvozii mari din piață
În trei locuri sângerat,
Îl lipește de macat,
Ochii-ntoarce, a mirare,
Din piept mare:
Ce lătrat!

Pomi golași și zori de roșuri!
(E aprilie, nu mai)
Forfotă de fulgi pe coșuri,
În cuib fraged: Cir-li-lai.
- Fox al meu, îți place, hai?Cir-li-lai, cir-li-lai,
Precum stropi de apă rece
În copaie când te lai;
Vir-o-con-go-eo-lig,
Oase-nchise-afară-n frig
Lir-liu-gean, lir-liu-gean,
Ca trei pietre date dura
Pe dulci lespezi de mărgan.

Te-ai sculat cu noaptea-n cap,
O să-ți dea colgiul hap,
Fox cu ochii-ntorși cu albul,
Fix cu ochii la harap!

Sus în pat
Haide - zup!
Adă botul
Să ți-l pup.
La ureche-apoi să-l pui,
Să zici iute ce-ai să-mi spui.
Vrei să batem lunci, păduri?

Ori ești poate în călduri
Și-ai venit să-ți caut fată
Tot ca tine de pătată:
Nunul vinovat să-ți fiu,
Să-mi vând sufletul de viu!

Nu mă bag să caut fată,
Că e treabă mult spurcată
Și cădem în postul mare
Și-am căințele amare.

Dar nu-ți arde de păduri
Și mai va până-n călduri.
Văd acum ce sta să zică
Botul tău. Știi vreo pisică!

Și ții minte că mi-e dragă,
Miorlăita, care-și bagă
Prin cămări, prin așternuturi,
Ochi-pucioasă, de te scuturi:

Dracu-ducător de boale,
Cald inel, cu blană moale
Și cu prefăcut răsuflet
Ca păcatele din suflet!

Stai un pic,
Că mă ridic
Și-i venim acum de hac!
Lasă numai să mă-mbrac
Și-ți ajut să urci în pom,
Câine vorbitor și om,
S-o dăm jos din pom și cracă,
Apoi - tava
Și-n tarbacă,

POEZII ONLINE

De trei ori de capul scării
Să-i frângem șira spinării!

Nalt, curat sub corn de rai,
Dezlega-vom: cir-li-lai, Cir-li-lai, cir-li-lai,
Precum stropi de apă rece
În copaie când te lai;
Vir-o-con-go-eo-lig,
Oase-nchise-afară-n frig
Lir-liu-gean, lir-liu-gean,
Ca trei pietre date dura
Pe dulci lespezi de mărgan.